

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Jn die sancto Pentecost[es] Questio. xliiij

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

ut dicitur in tertio: ita quod si supra celum empyreum esset locus deberet esse in eo: non autem dicitur extra locum. Secundo. Nam in istis partibus ubi sunt ad primam partem quod non oportet aliquam partem celum esse eo superiorem. Sed si esset infra celum: haberet partem superiorem. Sed. Negat minor: quia ipse in istis ubi clare negat ipse esse extra celum empyreum dicitur quod ascendit in altissimam eius partem: et sic quater nullam habet super se si ipse est in altissima. Sed hoc tripliciter potest intelligi. Uno modo. scilicet de parte principali: quod est terra pars celum empyreum: eo modo quod dividitur aer in tria interstitia: et hierarchia in tres ordines. et sic plana sunt omnia. Alio modo de parte non habet deus terra: nec quicquam simpliciter de parte notabiliter puta vult pedibus aut palmitibus. Et sic potest esse verum: si suum caput est proximissimum sufficiens conuertere: habet ea non attingat. Alio modo de parte quicquam et sic etiam potest dici esse in celo et nullam habere super se: si superficies ultima sui capitis in aliquo puncto attingat superficiem quater celum.

Queri etiam potest verum ascensio conuenit christo secundum naturam diuinam vel humanam: Vide istud. q. lviij. ar. ij. Et verum ascenderit super omnem creaturam spirituale. vide ibi ar. v.

**De unica infra octa. Ascensionis
Questio. xliij.**

Veritur Vtrum spiritus sanctus
sufficiens perhibuerit testimonium christo. Rndeo. Christo testimonium multa perhibuit. Primo moyses in lege. Joa. vj. De me ille scripsit. Secundo propheta totius veteris testamenti. Apoca. xix. Testimonium Iesu est spiritus prophetie. Tertio Joannes baptista. Joa. i. Ecce agnus dei. Quarto pater in baptismo et transfiguratio: dicens. Hic est filius meus dilectus. Quinto spiritus sanctus eo modo quod dicitur. Sexto opera miraculorum: quod nullus alius fecit. Joa. vj. Opera que ego facio in nomine patris mei: illa testimonium um perhibet de me. Septimo turba clamantis in die palmarum. Unde dicitur quod venit in nomine domini. Octavo apostoli Act. iij. Virtute magis reddebatur apostoli testimonium et cetera. Spiritus sanctus autem testimonium reddidit ei tripliciter. Primo armando discipulos scia et parata ad testimonium fieri. Act. i. Non enim vos estis qui loquimini. Secundo concitatio sua dona credentibus in christum.

scilicet. Heb. ij. Constat deo signis et prodigiis et variis spiritus sancti distributionibus. Tertio non emolliendo audientium corda. ps. Emitte spiritum tuum et creabunt et cetera. Sufficiens autem testimonium est deus vel spiritus sanctus quantum requiritur ad conuertendos dispositos ad viam sue salutis. Nunquam enim deus vult aliquem effectum per aliquod medium producere: quando illud medium faciat opportunum et sufficienter dispositum. quia deus et natura non deficiunt in necessariis. Sed predictum testimonium deus ordinabat ad effectum: quod est conuersio mundi. Unde cuiuslibet facientis quod in se erat: istud testimonium erat sufficientes. Sed. Nam post sufficientes testimonium dei non remanet error: nec dubitatio: quia testimonium domini fidele sapientia perficitur et cetera. ut dicitur in psalmo. Sed per dicitur testimonium remanet error et dubitatio. Sol. Quid ista remanentia non sunt ex insufficientia testimonij: sed ex hominum dispositione ac malicia nolentium doctrinam perit accipere. Unde bene ibi dicitur: parum illis. i. hominibus et non superbis. Sed. Quia dato quod illud testimonium tunc fuerit sufficientes: non tamen est modo. quia talia signa et effectus non videmus. Sol. Sic de seruis Theobaldi. in principio j. gen. quilibet potest predicare videre in suis effectibus. quia videmus et legimus mundum conuersum ad credendum et sperandum caradua. Quia si hoc miracula factum est: etiam nunc ea videmus in gentium conuersione. Si hoc sine miraculo: etiam hoc fuit maximum miraculum quod idio te hoc potuerint sine signis et sine gladio. Sed. Quia eodem modo posset respondere mabus metista. Sol. Non est verum. quia mabus et nihil arduum ponit credendum vel sperandum sed solum corporea. Et a principio subiecit sibi agrestes: deinde vi armorum alios. Unde ipse dicit se missum in probatione gladii: quod scilicet. le nonibus et passionibus non deest: non autem miraculorum. Vide de his si vis scire Theobaldi. ubi a.

Queri etiam potest (pulcre differenter) testatur aliquam diuinam personam etiam modo mittat inuisibiliter. Vide scilicet Theobaldi. j. q. xliij. ar. vj. Item. j. di. xv. q. v. ar. j. Et verum conscientia erroris nea obliget vel excuset. Vide scilicet Theobaldi. qd. xij. ar. xxvj. et. j. q. xij.

**In die sancto Pentecostes
Questio. xliij**

De questiōibus super euāge.

Veritur Vtz spūsan/
 9 **er** debuerit visibiliter mitti: Ad
 qd̄ sc̄us Tho. j. q. xliij. art. vij.
 sic r̄ndet. Spūsc̄s p̄ueniebat visibiliter
 mitti: qz de oibz p̄uidet fm̄ p̄p̄tū eorum
 modū: q̄ q̄ ad hoies ē vt p̄ visibilia ad iui
 sibilia ducant. Igit̄ sicut de 2 p̄cessiōes
 eterne diuiaz p̄sonaz: ita 2 eaz inuisibi
 les missiōes fuerūt p̄ aliq̄ sensibilia signa
 demōstrāda. Nec tñ rōne huius missiōis
 spūsc̄s dici p̄t minor p̄e: sicut d̄r fili⁹.
 qz creaturā inuisibile in q̄ appuit spūsan/
 crus: puta colūba: sp̄e nō assumpsit i vni/
 tatē p̄sone: sicut fili⁹ hūanitatē: vt d̄ eo d̄i
 cant q̄ dicunt de illa creatura: puta colū/
 ba. Sed 3. Primo. Nā si mitteret visi/
 biliter spūsc̄s: esset h̄ fm̄ nobilissimam
 creaturā. i. fm̄ rōnālē: sic 2 fili⁹ fm̄ eā mis/
 sus est. So. Missio fili⁹ debuit eē fm̄ rō/
 nālē creaturā cui⁹ ē agere 2 cui cōpetit san
 ctificari: qz filiū oportuit declarari vt san/
 ctificatiōis auctōrē. Sanctificatiōis aut̄ idē
 cū esse potuit ois alia creatura: nec oportu
 tuit eā q̄ ad indicandū tñ formabat assu/
 m̄: a spūsc̄s in v̄tate p̄sone. qz nō assu/
 mebat ad agendū aliqd̄: sed ad indicandū
 tñ. S̄cdo. Nā missio visibilis attēdit fm̄
 aliquā creaturā visibilē assumptā: sic missiō
 fili⁹ fm̄ carnē. Sed spūsc̄s nullā crea/
 turā assumpsit: 2 p̄ter non p̄t dici q̄ in
 aliq̄ tali sit nisi forte vt in signo: sic etiā in
 sacramētis 2 figuris legalibz. Igit̄ v̄l non
 mittit visibiliter: v̄l fm̄ oia hec missio visibi
 lis attēdit. So. Missio visibilis spūsc̄s
 nō attēdit fm̄ visionē imaginariā: q̄ ē vi/
 sio p̄phetica. qz fm̄ Aug. ij. de tri. ista vi/
 sio ē in spū p̄ spūales imagies corporū. co/
 lūbā aut̄ illa 2 ignē ocul̄ videēt q̄cūq̄ vi/
 derunt. Nec itēz ad has spēs columbe 2
 ignis se habuit spūsc̄s: vt fili⁹ ad petrā
 q̄ erat ch̄s: qz illa tā erat: 2 pactiōis mo/
 dū nūcupata ē noīe ch̄s. Colūba autē et
 ignis ille ad h̄ tñ significandū rep̄te extē/
 terit. Sed vidēt hec filia flāme q̄ moy/
 si appuit in rubo: 2 colūne quā in deserto po
 pul⁹ seq̄bat: et fulgoribz ac tonitruis q̄ fie
 bāt cū lex daret in mōte. qz ad hoc rex il/
 laz corp⁹ extitit sp̄s vt aliqd̄ significā/
 ret. Nō attēdit etiā fm̄ signa sacramentalia:

q̄ sunt qd̄ares p̄r̄stētes ad aliqd̄ signifi
 cādū assumptē. Dicit em̄ visibiliter missus
 spūsc̄s in tñtū appuit in q̄busdā creatu
 ris vt in signis ad h̄ specialit̄ factis. Hec
 oia ille. Sed nota fm̄ sc̄m Tho. q̄ filius
 visibiliter mittit solū in natura assumpta. sp̄s
 ritus sc̄s aut̄ mittit in mltiplici specie: qz
 ille sp̄m sensibile in q̄ appuit. i. hūanitatē
 nunq̄ dēposuit: sed spūsc̄s nullā illaz
 sp̄z assumpsit. ideo post vñā appuit i alia:
 vt d̄r s. Tho. Queri etiā p̄t circa hoc
 euāgelii 2 duo seq̄ntia imediate: vtz mis/
 sio visibilis fieri debuerit ad p̄es p̄eteris
 testamētis. Et vtz sp̄s in q̄b sit visibilis
 missio fiant misterio angeloz: Et vtrum
 missio inuisibilis fili⁹ 2 spūsc̄s distiguan/
 tur: Et vtz missio inuisibilis fuerit post in/
 carnationē plenior q̄ aū: Et vtrū fiat fm̄
 omne augmentū gr̄e: De q̄b oibz vide. j
 di. xv. vel. j. q. xliij.

In festo sancte Trinitatē Questio. xlv.

Veritur sup illo verbo:

9 **Spūs vbi vult spirat: Etum**
 spūsc̄s vel de⁹ sit nūc liber li/
 bertate p̄radiciōis ad p̄destinandū me
 vel nō p̄destinandū: ita q̄ possit me etiam
 mō p̄destinare 2 non p̄destinare: R̄ndeo.
 Sc̄us Tho. in. j. di. xxxix. q. j. ar. j. in cor
 pore: vbi tenet q̄ de⁹ p̄t non scire qd̄ scit:
 sic d̄r. Hec ē rō volūtatis vt libere actū suū
 um p̄ducāt. Qd̄ em̄ sit volūtate nō sit ne/
 cessitate: vt d̄r sc̄us Aug⁹. Unde p̄t vel/
 le 2 nō velle. Sed h̄ intelligendū est sum
 est act⁹ in egrediendo a volūtate: qz post/
 q̄ t̄s iūt/ nō subiacet facultati ei⁹. Nō ei
 p̄t nō voluisse qd̄ voluit. Similr n̄ sub/
 iacet facultati ei⁹ vt vtrūq̄ simul p̄ducāt.
 Nō em̄ p̄t simul velle 2 nō velle. Et hoc
 nō tñ intelligendū est de actu ipsi⁹ volūta/
 tis imediate: sed de oibz actibz ipar⁹ a vo
 luntate: sicut cogitare: loq̄: 2 h̄mōi. Cum
 igit̄ act⁹ diuine volūtatis sp̄ sit in actu: 2 n̄
 p̄r̄sētiens in futurū: sp̄ est q̄s in egrediēdo
 a volūtate. Et ideo manet libertas diuine
 volūtatis respectu ipsi⁹. Vñ p̄t d̄r qd̄
 p̄t velle 2 nō velle hoc: nō tñ p̄t eē vt sit